

GREENPEACE

ผลศึกษาเบื้องต้น

กรณีการปนเปื้อนสารพิษในแหล่งน้ำใต้ดินรอบบ่อของฟาร์มกุ้งอันตราย

บริษัท เบตเตอร์ เวลต์ กรีน จำกัด (มหาชน)

ตำบลห้วยแห้ง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

โดย หน่วยศึกษาและเฝ้าระวังมลพิษทางน้ำ

กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Water Patrol Unit
Greenpeace Southeast Asia

มิถุนายน 2552

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมได้เริ่มแสดงชัดและมีตัวอย่างให้เห็นมากขึ้นในปัจจุบัน ตั้งแต่อากาศ เป็นพิษจากปล่องควันและการเผา สารพิษปนเปื้อนในแหล่งน้ำ สารพิษร้ายๆ และการเพิ่มขึ้นของขยะหรือกากอุตสาหกรรม ที่เป็นอันตราย เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้ขยายออกไปในหลายพื้นที่ตามการเพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรม ผลที่ตามมา คือระบบนิเวศและความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติได้ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเป็นอยู่ ของประชาชนและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน คำรามที่ตามมาคือ เราจะทำอย่างไรเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมได้อย่างถาวร

ทั้งนี้ แนวคิดและการปฏิบัติเพื่อขัดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างครบถ้วนตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางไม่ได้ ถูกนำมาปฏิบัติเท่าที่ควร เนื่องจากการตั้งปัญหาเพื่อการแก้ไขของภาคอุตสาหกรรมและภาครัฐยังคงเป็น “เราจะจัดการหรือ กำจัดมลพิษอย่างไร” จึงได้แค่นำไปสู่แนวคิดและแนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหาที่ปลายทางเท่านั้น เช่น การบำบัด การ กำจัดของเสียหรือมลพิษ ซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเบ็ดเสร็จ ยกต่อการควบคุม และชาร์รัยปริมาณมลพิษที่ถูกปล่อยสู่ สิ่งแวดล้อม ปริมาณขยะหรือกากอุตสาหกรรม และปริมาณการใช้สารเคมีกลับเพิ่มมากขึ้น และก่อให้เกิดปัญหาในการขัด ทำลายตามมา

เมื่อแต่ละโรงงานอุตสาหกรรมต่างพึงพาการกำจัดมลพิษที่ปลายทาง หนึ่งสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือ การเพิ่มขึ้นของขยะ หรือกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นจากการกระบวนการผลิตและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมจนเกินความสามารถที่จะจัดการ และรองรับได้ แม้ประเทศไทยจะมีโรงงานบำบัดของเสีย บ่อฝังกลบขยะอุตสาหกรรม รวมถึงโรงงานกำจัดทำลายขยะ อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม โรงงานเหล่านี้ก็ยังไม่เพียงพอที่จะรองรับปริมาณขยะอุตสาหกรรมที่มีจำนวน มหาศาลและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และไม่สามารถที่จะจัดการได้อย่างปลอดภัยปราศจากผลกระทบ เนื่องจากมลพิษส่วน ใหญ่ที่อยู่ในขยะอุตสาหกรรมโดยเฉพาะสารเคมีอันตรายไม่มีทางที่จะถูกกำจัดให้หายไปได้ ส่วนใหญ่สามารถคงอยู่และสะสม ในสิ่งแวดล้อม ไม่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ ปนเปื้อนอยู่ในห่วงโซ่ออาหารและมีความเป็นอันตรายมากต่อสิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม จึงก่อปัญหาให้กับสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่อาศัยโดยรอบอย่างถาวร ปัญหาจากการกำจัดขยะ เช่น การเผา ทำลายจะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศและເถ້າຍະທີໄດ້จากการเผาซึ่งมีความเป็นพิษมาก และการฝังกลบมักก่อให้เกิดกลิ่น เหม็นและการร้าวไหลของสารพิษสู่แหล่งน้ำได้ดี เป็นต้น

ดังนั้นแนวทางการแก้ปัญหามลพิษอุตสาหกรรมจึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยน โดยตั้งปัญหาเพื่อการแก้ไข ใหม่คือ “ทำอย่างไรไม่ให้เกิดมลพิษ” แทนที่จะตั้งว่า “เราจะจัดการหรือกำจัดมลพิษอย่างไร” ดังนั้นแนวทางแก้ปัญหาและการ ปฏิบัติก็จะมุ่งไปสู่การแก้ปัญหาที่ต้นทางหรือต้นเหตุ เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การยุติการใช้ สารเคมีอันตราย การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด การลดการปล่อยมลพิษให้เหลือศูนย์ และการนำกลับมาใช้ใหม่ เป็นต้น ซึ่งแนวทางนี้จะนำไปสู่การลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง ลดปัญหามลพิษและการเพิ่มขึ้นของขยะอุตสาหกรรมได้อย่าง ประสิทธิภาพและจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาตลอดทั้งวงจรการผลิตจนถึงการบริโภค

หากภาคอุตสาหกรรมยังไม่ดำเนินการลดมลพิษหรือป้องกันการเกิดมลพิษตั้งแต่ต้นทาง ปัญหามลพิษก็จะยังคงไม่ สามารถแก้ได้ และขยะหรือของเสียที่เกิดจากการผลิตอุตสาหกรรมก็จะเพิ่มสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ จนเกินที่จะจัดการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ กรณีโรงงานกำจัดขยะหรือบ่อฝังกลบขยะอุตสาหกรรม บริษัท เบตเตอร์ เวิล์ด กรีน จำกัด (มหาชน) กำล ห้ายแห้ง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เป็นหนึ่งหลักสถานที่ฝังกลบและกำจัดขยะหรือกากอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่

ก่อปัญหาให้กับชุมชนเนื่องจากมลพิษ ขยายอุตสาหกรรมหลักหลายประเภทส่วนใหญ่มีความเป็นอันตรายและเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมถูกส่งมาจากโรงงานอุตสาหกรรมนับพันโรงงานทั่วประเทศ หลายแห่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่มีเชื้อเสียง และประกาศโฆษณาว่าเป็นบริษัทที่ปฏิบัติและมีความห่วงใยต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในทางกลับกันโรงงานเหล่านี้ก่อส่งขยายอันตรายมาทั้งที่แห่งนี้ ที่ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่อาศัยของชุมชนที่ต้องพึงพาอาศัยทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ปลดมลพิษในการยังชีพ

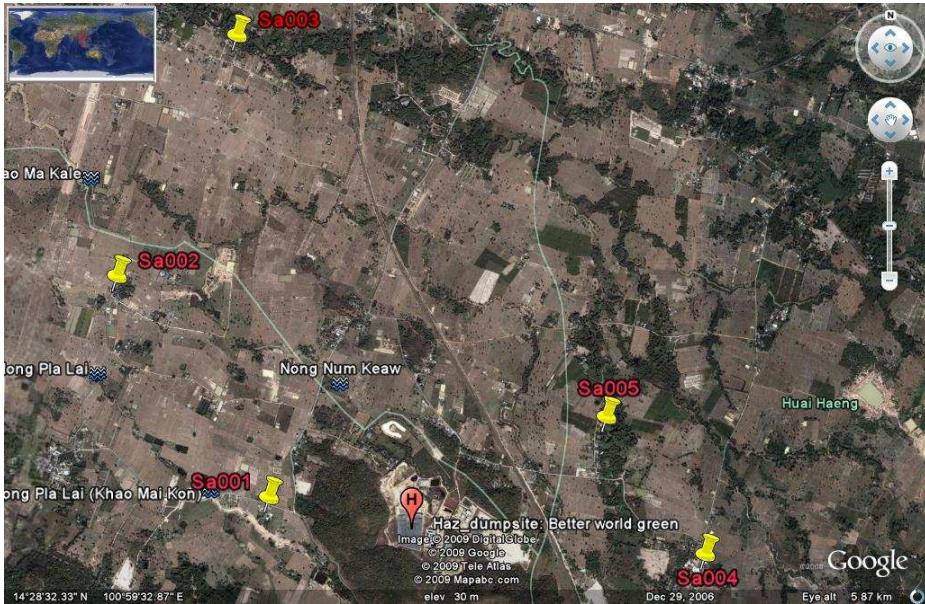

การเข้ามาระบกวนกิจการของบ่อขยะได้สร้างความเดือดร้อนและผลกระทบให้กับผู้คนจำนวนมากในพื้นที่ จังหวัดชุมชนต่อด้านนับตั้งแต่เปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบัน (ได้รับอนุญาตตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐) ปัญหาที่ประชาชนในพื้นที่ต้องเผชิญมาอย่างต่อเนื่องคืออากาศเป็นพิษมีกลิ่นเหม็น (ไม่รวมถึงสารพิษในอากาศที่ยังไม่มีการพิสูจน์อย่างแน่นอน) ดินสีอมคุณภาพจากการปนเปื้อนมลพิษ (น้ำและตะกอนที่ไหลมาจากการของโรงงาน) ส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตร และความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของสารพิษในแหล่งน้ำผิดนัดและได้ดินซึ่งชุมชนใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค

บ่อฝังกลบขยายอันตราย ขยายหรือกากอุตสาหกรรมหลายแห่งในโลกมักก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ ซึ่งนอกจากส่งกลิ่นเหม็นแล้ว ส่วนใหญ่เป็นมลพิษที่ไม่สามารถมองเห็นหรือรู้สึกได้ทันที เช่น สารพิษจากการเผาหรือระเหยที่ปนอยู่ในอากาศ ฝุ่นละอองขนาดเล็ก และulatory ที่พบคือปัญหาสารพิษร้ายกาจหรือซึมลงสู่แหล่งน้ำได้ดิน ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องเฝ้าระวังมากที่สุด เนื่องจากตรวจพบยาก ไม่มีสีไม่มีกลิ่น และหากมีการปนเปื้อนจะควบคุมการกระจายและนำบัดได้ยากมาก มีความเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในระดับสูง สารพิษเหล่านี้ส่วนใหญ่มักเป็นสารก่อมะเร็ง ทำลายระบบประสาท อวัยวะและระบบสืบพันธุ์ และสะสมอยู่ในสิ่งแวดล้อมและห่วงโซ่ออาหาร (PBT: Persistent, Bio-accumulate and Toxics)

ด้วยเหตุดังนี้ หน่วยศึกษาและเฝ้าระวังมลพิษทางน้ำ กรีนพีซขอเชิญชวนออกเฉียงใต้ จังหวัดศึกษาถึงแนวโน้มการปนเปื้อนสารพิษในแหล่งน้ำได้ดินรอบบ่อฝังกลบขยาย บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) ตำบลห้วยแห้ง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี โดยได้ศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ ชั้นดินและชั้นหิน ทิศทางการไหลของน้ำได้ดิน เพื่อรับ

จุดเก็บตัวอย่างน้ำใต้ดินที่เป็นแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภคของชุมชนต่างๆ ในพื้นที่จำนวน 5 จุดซึ่งมีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนมากที่สุด โดยจุดที่สูงตรวจวัดต่อไปนี้ (ดูภาคผนวกแนบท้าย)

สรุปจุดเก็บตัวอย่างน้ำใต้ดิน 5 หมู่บ้าน บริเวณรอบบ่อฝังกลบขยะ บริษัท แบตเตอร์รี่เวิล์ดกรีน

ตัวอย่าง	สถานที่	พิกัด	ความลึก (เมตร)	ประเภท แหล่ง น้ำ	การใช้ประโยชน์	หมายเหตุ
Sa001	บ้านหนองปลา ไหล หมู่ 8	N 14° 27'42.4" E 100° 58'44.0"	95	น้ำใต้ดิน	ประปาหมู่บ้าน	
Sa002	บ้านหนองจอก หมู่ 6	N 14° 28'34.3" E 100° 58'06.4"	18	น้ำใต้ดิน	ประปาหมู่บ้าน	เมื่อน้ำนำไปอาบจะมีการคัน
Sa003	บ้านกุดนกเปล้า หมู่ 8	N 14° 29'31.5" E 100° 58'35.1"	100	น้ำใต้ดิน	ประปาหมู่บ้าน	เมื่อเปิดน้ำมีตะกอนสีน้ำตาลแดง ขุนทึ้งไว้ประมาณ 5 นาทีจะ ตกตะกอน และน้ำใสขึ้น
Sa004	บ้านบุใหญ่ หมู่ 10	N 14° 27'29.9" E 100° 00'30.2"	70	น้ำใต้ดิน	ประปาหมู่บ้าน	เมื่อนำมาใช้อบมีอาการคันและ เมื่อนำมาประกอบอาหาร เช่น หุงข้าวข้าวจะบูดง่าย แต่เมื่อ ผ่านระบบกรอง สามารถใช้ได้ ปกติ
Sa005	บ้านห้วยแห้ง หมู่ 8	N 14° 28'02.1" E 101° 00'05.9"	80	น้ำใต้ดิน	ประปาหมู่บ้าน	ผ่านระบบกรอง

หน่วยศึกษาและเฝ้าระวังมลพิษทางน้ำ ได้เก็บตัวอย่างน้ำในจุดดังกล่าวในเดือนมีนาคม 2552 และส่งไปวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการประเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย เอกซิเตอร์ (University of Exeter) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับสารพิษและการวิเคราะห์ตัวอย่าง ตัวอย่างน้ำได้ถูกนำไปตรวจหา โลหะหนัก (heavy metals) สารอินทรีย์ระเหย (VOCs) สารประกอบประเภทคลอรีน และ Semi-volatile chemicals เป็นต้น ผลวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

	Sa001	Sa002	Sa003	Sa004	Sa005
Antimony	<20	<20	<20	<20	<20
Arsenic	<50	<50	<50	<50	<50
Barium	210	113	25	284	232
Cadmium	<5	<5	<5	<5	<5
Chromium	<20	<20	<20	<20	<20
Chromium (VI)	<50	<50	<50	<50	<50
Cobalt	<20	<20	<20	<20	<20
Copper	<20	<20	<20	<20	<20
Gallium	<200	<200	<200	<200	<200
Germanium	<100	<100	<100	<100	<100
Indium	<200	<200	<200	<200	<200
Iron	<40	<40	170	118	<40
Lead	<50	<50	<50	<50	<50
Manganese	202	<10	16	412	618
Mercury	<2	<2	<2	<2	<2
Nickel	<20	<20	<20	<20	<20
Selenium	<200	<200	<200	<200	<200
Silver	<20	<20	<20	<20	<20
Thallium	<20	<20	<20	<20	<20
Tin	<100	<100	<100	<100	<100
Vanadium	<20	<20	<20	<20	<20
Zinc	<10	<10	<10	<10	80

หน่วย: ไมโครกรัม/ ลิตร (ug/l)

จากการสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำได้ดินในบริเวณรอบบ่อผังกลบขยะเพื่อทำการวิเคราะห์ แม้ผลวิเคราะห์พบว่ายังไม่พบการปนเปื้อนในระดับรุนแรงหรือหลักฐานยืนยันที่แนชัดว่าได้มีการรั่วไหลของสารพิษจากบ่อผังกลบขยะลงสู่แหล่งน้ำได้ดิน (ชั้นน้ำบาดาลภายใต้แรงดัน: Confined Aquifer ซึ่งมีความลึก 20- 100 เมตร)

อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้น ไม่สามารถนำมาเป็นข้อสรุปได้ ซึ่งควรจะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมให้ครอบคลุมครบถ้วนที่น้ำที่โดยรอบ และครอบคลุมทุกชนิดความลึกของชั้นน้ำได้ดิน รวมถึงระยะเวลาในการศึกษา จึงจะสามารถสรุปได้ถึงสถานการณ์การปนเปื้อนที่ชัดเจน

ทั้งนี้ ผลวิเคราะห์ของ 5 ตัวอย่างน้ำได้ดินยังไม่พบสารอินทรีย์ระเหยง่าย (Volatile Organic Chemicals: VOCs) และรวมถึงสารละลายประเภทคลอรีน (Chlorinated Solvents) ซึ่งมักจะพบได้ในน้ำได้ดินบริเวณบ่อผังกลบขยะอันตรายในกรณีที่มีการรั่วไหล และยังไม่พบโลหะหนักในปริมาณที่ผิดปกติ โดยเฉพาะตะกั่ว (lead) แคथเมริก (cadmium) ปรอท (mercury) โคโรเมี่ยนชนิดเขือขาวาเลนท์ (hexavalent chromium) และนิเกิล (nickle) ซึ่งโลหะชนิดเหล่านี้มักเป็นตัวชี้วัดถึงการรั่วไหล เนื่องจากส่วนใหญ่จะไม่ปรากฏเองตามธรรมชาติในปริมาณที่สูงหรือจะไม่ปรากฏอยู่เลย ทั้งนี้ รายละเอียดการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

● โลหะหนัก

พบโลหะหนัก (ปริมาณโลหะหนักละลายน้ำ dissolved concentration values¹) หลายชนิดอยู่ในทุกตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่พบอยู่ในปริมาณที่น้อยเกินกว่าที่เครื่องตรวจจักระบุปริมาณได้ ซึ่งรวมถึงโลหะหนักที่เป็นอันตราย อาทิ ตะกั่ว แคโทเมียม proto และโครเมียมชนิดเข็กซาเวเล้นท์ และนิเกิล

ทั้งนี้ โลหะที่พบในปริมาณที่ตรวจได้ในปริมาณสูงเล็กน้อยคือ แบบเรียม (barium) ในปริมาณระหว่าง 0.025-0.284 มิลลิกรัมต่อลิตร เหล็ก (iron) ในปริมาณระหว่าง 0.118-0.17 มิลลิกรัมต่อลิตร และแมกกาเนส (manganese) ในปริมาณระหว่าง 0.016-0.618 มิลลิกรัมต่อลิตร อย่างไรก็ตามปริมาณดังกล่าวยังไม่เกินมาตรฐานคุณภาพน้ำได้ดั่งของไทย (ยกเว้นเพียงแบบเรียมซึ่งไม่มีมาตรฐานระบุไว้)

ปริมาณเหล็กที่พบยังอยู่ในปริมาณที่อาจพบได้ในน้ำได้ดินบางแห่งตามธรรมชาติ ซึ่งตัวอย่าง Sa003 (บ้านกุดแกเบล้า หมู่ 8) พบปริมาณเหล็กสูงที่สุดจากตัวอย่างทั้งหมด และก็ซึ่งสามารถคาดได้จากความชุนและตะกอนแดงเล็กน้อยที่พบ และตัวอย่าง Sa001 (บ้านหนองปลาไหล หมู่ 8) Sa004 (บ้านบุใหญ่ หมู่ 10) Sa005 (บ้านห้วยแห้ง หมู่ 8) เป็นตัวอย่างที่พบแบบเรียมในปริมาณที่สูงกว่าปริมาณที่อาจพบได้ทั่วไปในน้ำได้ดิน แต่ก็ไม่สูงมาก

มาตรฐานคุณภาพน้ำได้ดั่งของไทยระบุปริมาณที่เหมาะสมของแบบเรียมให้สูงที่ 0.3 มิลลิกรัมต่อลิตร และต้องไม่เกิน 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งตัวอย่าง Sa004 (บ้านบุใหญ่ หมู่ 10) พบในปริมาณที่สูงกว่า 0.3 มิลลิกรัมต่อลิตร และ Sa005 (บ้านห้วยแห้ง หมู่ 8) พบในปริมาณที่สูงกว่า 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร ทั้งนี้แม้มีแบบเรียมสูงกว่ามาตรฐานน้ำได้ดินของบ้านบุใหญ่ หมู่ 10 และบ้านห้วยแห้ง หมู่ 8 เนื่องจากมีปริมาณที่สูงกว่าตัวอย่างอื่นในบริเวณใกล้เคียงอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ตัวอย่าง Sa005 (บ้านห้วยแห้ง หมู่ 8) ซึ่งมีปริมาณแบบเรียมสูงที่สุดจากตัวอย่างทั้งหมด ยังตรวจพบสังกะสี (zinc) ปริมาณ 0.08 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งสูงกว่าตัวอย่างอื่น ๆ มาก ซึ่งก็มีความเป็นไปได้ที่อาจมีการปนเปื้อนแบบเรียมในบริเวณบ้านห้วยแห้ง หมู่ 8 อย่างไรก็ตาม ปริมาณสังกะสีที่พบก็ยังน้อยกว่ามาตรฐานคุณภาพน้ำได้ดินที่กำหนดไว้มาก (5.0 มิลลิกรัมต่อลิตร) และเป็นไปได้ว่าอาจเกิดจากท่อส่งน้ำที่อาจเป็น galvanized ที่อาจทำให้มีการปนเปื้อนสังกะสีในน้ำ

ทั้งนี้ ปริมาณของแบบเรียมและสังกะสี อาจเป็นปริมาณที่ปราฏฐานของตามธรรมชาติตามลักษณะทางธรณีวิทยาโดยรอบ แต่ปริมาณตัวอย่างที่วิเคราะห์และพื้นที่ศึกษาครั้งนี้ไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ นอกจากนี้ชั้นความลึกของบ่อน้ำได้ดินที่ตรวจมีความลึกมาก (ชั้นน้ำบาดาลภายในได้แรงดัน Confined Aquifer) อยู่ในชั้นหินแข็ง จึงอาจยากต่อการปนเปื้อน เมื่อเทียบกับบ่อน้ำได้ดินตื้น (ชั้นน้ำบาดาลปราศจากแรงดัน Unconfined Aquifer และ ชั้นหินร่วน Unconsolidated Rocks) ซึ่งเป็นชั้นหินด้านบน คือดินเหนียว ทราย หรือเศษหิน ซึ่งง่ายต่อการรั่วไหลปนเปื้อนของสารเคมีสู่บ่อน้ำได้ดินประเภทนี้

¹ ในการนี้มีปริมาณเท่ากับปริมาณโลหะหนักทั้งหมด (total metal concentration) เนื่องจากไม่พบตะกอนหรือสารแขวนลอยโลหะในตัวอย่างน้ำ

- สารอินทรีย์

ผลิเคราะห์ไม่พบสารอินทรีย์ระเหยง่ายประเภทใดๆ ในตัวอย่าง รวมถึงสารอินทรีย์ชนิดอื่น ๆ และ Semi-volatile organic chemicals

แม้การตรวจวิเคราะห์ครั้งนี้ยังไม่พบสารพิษปนเปื้อนในระดับที่ผิดปกติ แต่ก็ไม่สามารถสรุปได้ว่าไม่มีการปนเปื้อนหรือปลดจากความเสี่ยง ทั้งนี้ ปัจจัยการปนเปื้อนขึ้นอยู่กับชนิดของสารเคมีในหมุนผังกลบ ชั้นทิน ความลึกของบ่อ การไหลของน้ำ และอายุ หลักกรณีหากมีการรั่วไหลของบ่อผังกลบขยะ อาจใช้เวลาันับหลายสิบปีในการตรวจพบการปนเปื้อนและหากที่จะแก้ไข ดังนั้นบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จะต้องปฏิบัติและแสดงความรับผิดชอบดังนี้

1. ป้องกันและตรวจเฝ้าระวังการปัญหาสิ่งอย่างที่ถ้วน ทั้งน้ำผิวดิน ใต้ดิน อากาศ และดิน โดยครอบคลุมทุกพื้นที่ ในรัศมีอย่างน้อย 3 กิโลเมตรรอบบ่อผังกลบขยะ และทุกช่วงเวลาที่ดูดกากของทุกปีระห่วงและหลังดำเนินกิจการ
2. ยอมรับการตรวจสอบจากทุกภาคส่วนอย่างตรงไปตรงมา โดยการ
 - i. เปิดเผยข้อมูลผลกระทบ (จากข้อ 1) ต่อชุมชนหรือประชาชนทั่วไปให้ทราบ
 - ii. เปิดเผยข้อมูลปริมาณและชนิดของขยะที่ถูกนำมารำจัด และเปิดเผยข้อมูลบริษัทหรือโรงงานที่ส่งมา
 - iii. เปิดให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและหน่วยงานอิสระสามารถเข้าตรวจสอบได้อย่างไม่มีเงื่อนไข
3. ปรับปรุงการดำเนินกิจการให้สามารถลดปัญหาผลกระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องได้รับการยอมรับจากชุมชนท่านนั้น คือไม่ทำให้ชุมชนรอบข้างต้องได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับผลกระทบ รวมถึงความระหัวดระวงศ์ต่างๆ ของชุมชนต่อการดำเนินกิจการ
4. มีแผนการรองรับและรับผิดชอบในการฟื้นฟูสภาพการปนเปื้อนสารพิษในแหล่งน้ำ ดินและอากาศ ทั้งระห่วงและหลังการดำเนินกิจการ พร้อมเปิดเผยแผนดังกล่าวต่อชุมชนโดยรอบและประชาชนทั่วไป
5. ยุติขยะเบ็ดบ่อขยะเพิ่มเติม และกำหนดระยะเวลาที่จะหยุดรับขยะเพื่อปิดบ่อขยะอย่างถาวร
6. รับผิดชอบต่อผลกระทบทุกอย่างที่ชุมชนโดยรอบได้รับอย่างไม่มีเงื่อนไข ทั้งระหว่างและหลังการดำเนินกิจการ

ทั้งนี้ ข้อเสนอหากข้อข้างต้นเป็นข้อปฏิบัติขั้นต่ำที่นานาประเทศปฏิบัติและยอมรับเพื่อการดำเนินการของบ่อผังกลบขยะอันตรายหรือสถานจำจัดหรือบำบัดขยะทั้งอันตรายและไม่อันตราย รวมถึงโรงงานอุตสาหกรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีหรือก่อมลพิษสูง ดังนั้นบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) จึงควรที่จะต้องปฏิบัติตามข้อเสนอดังกล่าวอย่างครบถ้วนทุกข้อเพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม และเป็นการยืนยันว่าเป็นบริษัทที่ดำเนินกิจการตามมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง

หน่วยศึกษาและเฝ้าระวังผลกระทบ
กรีนพีซเชียร์ตัวแทนออกเรียงได้

GREENPEACE